

З гістих джерел

З ДАВНІХ-давен повелось на Україні, що пісня співається не для самої лиш розваги, а й для того, щоб її, як переказ, молоде покоління перейняло й завчило, а потім переказало своїм нащадкам. Як кажуть: "Старим людям на слухання, а молодим – для пам'яті". Пісня допомагала українському народу вижити і зберегти свою правіну культуру, моральні переконання в буремні роки пхиліть, лоневолення, різних національних утисків.

Ось і в нинішня час становлення незалежної держави, коли економічна криза зтягує народ в тяжку матеріальну скруту, – пісня стає для нас чи не єдиною розрадою.

В ЦЬОМУ контексті хочеться розповісти про один цікавий самодіяльний колектив, який несе пісню в серця людські, пропагує народну творчість. Це дует "Січ" – вчителі Великожолудської школи Сергій Володимирович Сергійчук, Володимир Андрійович Снітко та організатор і ведуча, вчителька-пенсіонерка, голова ветеранської організації Марія Кирилівна Муштенко. Рік, що минув, був для ентузіастів особливо насиченим. Без їхньої участі не проходили жодні масові культурні заходи на території сільської ради. Гаряче їх приймали ветерани Великої Вітчизняної війни і солдатські вдови (й у День Перемоги, і при їх вшануванні на честь

55-ї річниці визволення України від німецько-фашистських загарбників); тепло зустрічали 8-го Березня жителі Рафалівки. А недавно наші митці побували в Городці.

У репертуарі дуету українські народні пісні, які виібрали в себе історію неньки-України, чисте, палке кохання. Вони освітлюють побут і звичаї, переконання і навички, взагалі все життя наших предків. Коли слухаєш таку чи то пісню, чи гумор, чи бувальщину, то ніби переносишся у той далекий час. Все, як у реальному житті: з любов'ю стежиш за добрим і великодушним і з співчуттям – за горем, з огидою – за страшним і злим.

Завершив рік дует новорічною казкою для наших малюків і цим підтвердив: пісня є не лише вітхою і забавою, але й вельми добре виховує моральні почуття, національну свідомість і гідність, доброту і патріотизм. Нині, коли під впливом закордонних фільмів повсюдно зникають духовні обереги, наш обов'язок – нести до серцець справжнє духовне багатство українського народу, яке народжувалось і опредметнювалось на рідному ґрунті, відтворюючи історію свого народу. Саме так і робить самодіяльний дует "Січ".

Іван КРАСЬКО,
сільський голова
Великого Жолудьска.